USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu ve věcech volebních, ve věcech místního a krajského referenda a ve věcech politických stran a politických hnutí složeném z předsedy senátu Tomáše Langáška, soudců Josefa Baxy (soudce zpravodaj), Radana Malíka, Petra Mikeše, Pavla Molka, Miloslava Výborného a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci navrhovatele: **Z. P.**, proti odpůrci: **Státní volební komise**, se sídlem nám. Hrdinů 4, 140 21 Praha, ve věci návrhu na neplatnost voleb do Poslanecké sněmovny konaných ve dnech 20. a 21. října 2017,

takto:

I. Návrh **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Navrhovatel dne 30. 10. 2017 doručil Nejvyššímu správnímu soudu dva návrhy s obsahově totožnými důvody, přičemž jedním z nich, vedeným dosud pod sp. zn. Vol 22/2017, se domáhal vydání rozhodnutí o neplatnosti voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu, konaných ve dnech 20. a 21. října 2017 (dále jen „volby do Poslanecké sněmovny“). Druhým, vedeným dosud pod sp. zn. Vol 21/2017, se domáhal vydání rozhodnutí o neplatnosti volby kandidátů zvolených ve volbách do Poslanecké sněmovny, s odkazem na všechna jména uvedená v příloze návrhu, která obsahovala kopie hlasovacích lístků v hlavním městě Praze jako volebním kraji. Za důvod obou návrhů označil skutečnost, že se voleb dle § 31 odst. 1 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „volební zákon“), mohly zúčastnit pouze registrované politické strany a hnutí, nikoli však nezávislí kandidáti, v čemž spatřoval porušení čl. 3 odst. 1 a čl. 21 odst. 1 a 4 Listiny základních práv a svobod.

[2] Nejvyšší správní soud předmětné návrhy spojil a navrhovatele o tom usnesením ze dne 31. 10. 2017, č. j. Vol 21/2017 – 5, vyrozuměl. V usnesení předseda senátu vyzval navrhovatele k odstranění vad návrhu ve lhůtě tří dnů od jeho doručení. Navrhovatel byl současně poučen o důsledku spočívajícím v odmítnutí návrhu, nebudou-li jeho vady ve stanovené lhůtě odstraněny. Navrhovatel měl zejména konkrétně označit zvoleného kandidáta nebo zvolené kandidáty, kteří byli voleni ve volebním okrsku, v němž byl navrhovatel zapsán do stálého seznamu voličů, a jejichž volbu napadá, a tvrdit konkrétní skutečnosti, z nichž vyplývá porušení volebního zákona způsobem, který mohl ovlivnit

výsledek volby napadených kandidátů, a konečně měl formulovat petit, resp. výrok rozhodnutí soudu, jehož se domáhá.

[3] Navrhovatel na usnesení s výzvou k odstranění vad reagoval podáním nazvaným „reakce na neposlání návrhu k odstranění vad“, ve kterém uvedl, že na základě usnesení ze dne 30. 10. 2017 doplňuje svá předešlá podání.

[4] K výzvě na doplnění konkrétních kandidátů, jejichž volbu napadá, soudu sdělil, že se jedná o kandidáty zvolené v Jihočeském kraji. Dále zdůraznil, že ve svém návrhu „*nepoukazuje na porušení volebního zákona, nýbrž na porušení příslušných pasáží ústavních zákonů*“. Doplnění navrhovatel završil specifikací petitu v následujícím znění: „*Nejvyšší správní soud rozhodl o tom, že volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konané ve dnech 20. – 21.* [10.] *2017 jsou neplatné*.“

[5] Meritem návrhu, přes doplnění, zůstalo tvrzení navrhovatele o tom, že § 31 odst. 1 volebního zákona, je v rozporu s ústavním pořádkem České republiky. Navrhovatel tvrdí, že možnost kandidovat ve volbách do Poslanecké sněmovny je protiústavně podmíněná kandidováním v rámci kandidátní listiny politické strany, hnutí či koalice. Dle navrhovatele je nemožnost kandidovat jako nezávislý kandidát (§ 31 odst. 1 volebního zákona) v rozporu s čl. 3 odst. 1, jakož i čl. 21 odst. 1 a 4 Listiny základních práv a svobod.

[6] Soud ke shora uvedenému uvádí, že volební systém pro volby do Poslanecké sněmovny je založen na monopolu kandidování politických stran a jejich koalic (srov. usnesení ze dne 26. 6. 2006, č. j. Vol 5/2006 – 46 [č. 944/2006 Sb. NSS]). Nebylo by vhodné ani účelné, pokud by se Poslanecká sněmovna skládala z nijak vzájemně nepropojených a skupinově neukotvených politických solitérů, kteří by kandidovali bez zapsání na kandidátní listinu určité politické strany nebo hnutí. Zapsání kandidáta na kandidátní listinu politické strany je proto nutným systémovým požadavkem současného volebního systému poměrného zastoupení ve volbách do Poslanecké sněmovny (srov. usnesení ze dne 20. 11. 2013, č. j. Vol 140/2013-49). Zákon navíc nevylučuje kandidaturu nezávislých kandidátů v rámci kandidátní listiny politické strany [§ 32 odst. 1 písm. c) zákona o volbách do Parlamentu]. Soud neshledal potenciální protiústavnost takto nastavené zákonné úpravy; Ústavnímu soudu tudíž návrh na zrušení ustanovení § 31 odst. 1 volebního zákona nepředložil.

[7] Dále soud přihlédl k tomu, že navrhovatel ani v doplnění svého návrhu neuvedl konkrétní skutečnosti, z nichž by vyplývalo porušení volebního zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledek volby napadených kandidátů. Návrh je tak nutno v této části odmítnout, neboť nebyly odstraněny vady podání a v řízení nelze pokračovat (§ 37 odst. 5 a § 46 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního). Navrhovatel navíc svým doplněním směřuje vůči kandidátům zvoleným v Jihočeském kraji. Jelikož má navrhovatel bydliště v hlavním městě Praze jako volebním kraji, není, bez dalšího, oprávněn k podání návrhu na neplatnost volby kandidáta či kandidátů v Jihočeském kraji (§ 87 odst. 1 volebního zákona).

[8] Konečně pak soud nemohl ani věcně přezkoumat a případně vyhovět žádosti navrhovatele na vyslovení neplatnosti voleb, neboť se jedná o nepřípustný návrh dle § 46 odst. 1 písm. d) soudního řádu správního (srov. usnesení ze dne 14. 11. 2013, č. j. Vol 120/2013-42).

[9] Nákladový výrok se opírá o § 93 odst. 4 soudního řádu správního, podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Usnesení nabývá právní moci dnem vyvěšení na úřední desce Nejvyššího správního soudu (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 14. listopadu 2017

Tomáš Langášek
předseda

senátu